

diede af Sjælland. Altsaa forekommer det mig, at Hensynet til Trafikken sydpaa maa være meget mere vigtigt, naar vi see hen til Jernbaneanlæg, end Trafikken med Nerne, og derfor mener jeg, at de Grunde, som den ærede Minister anførte, for ikke at gjøre Forandring paa disse Strækninger i det sydlige Sjælland, ikke havde den Betydning, som syntes at tillægges dem.

Men jeg skal nu forlade disse mindre Punkter, som desuden strengt taget ligge noget udenfor denne Sag, og som vi jo komme til at behandle ved den næste Sag paa Dagsordenen, og henvende mig til en anden Side af Sagen, som er Hovedpunktet, nemlig Betimeligheden af det foreliggende Lovudkast. Den ærede Minister har sagt, at for Tiden kunde han ikke sige, at Loven var nødvendig, men den var ønskelig, og som særdeles Grund for, at den var ønskelig, kunde han heller ikke her fremhæve Andet end, at man burde gjøre Erfaringer om, hvorledes Dampfærger burde indrettes med Hensyn til vore Farvande, da der dog kunde være flere Steder, hvor vi kom til at trænge til saadanne. Dette anseer jeg imidlertid for at være et mindre vigtigt Punkt, naar der ligeoverfor staaer andre Punkter, som synes at gjøre det ubetimeligt at gaae til dette Anlæg nu. Jeg skal i den Henseende minde om, at vi for et Par Dage siden have behandlet en anden Jernbanesag, som gik ud paa at tilveiebringe en kortere Forbindelse mellem Kjøbenhavn og Thyssland eller Hamborg, og at der netop med Hensyn til denne Bane er blevet fremhævet, at et af Hovedspørgsmaaleme dermed maatte være at lede den skandinaviske Jernbanetrafik over Sjælland til Holsteen; men det forekommer mig da, at man først maa see, om enten dette Jernbaneproject eller om en anden Jernbanelov, der ogsaa foreligger til Behandling i denne Session, kommer til Udførelse eller ikke; thi hvis nogen af dem kommer til Udførelse, troer jeg, at det er aabenbart, at dette Hensyn til en gennemgaaende Trafik fra Skandinavien over Nerne, og navnlig over Nerne og Sjælland gennem Slesvig, vil komme til at stille sig anderledes, end det gjør for Tiden, saalænge ingen af disse Jernbaneforbindelser ere komne istand. Der er derhos af det ærede Medlem

for Kjøbenhavns Afd. Valgkreds (Føgger) gjort opmærksom paa, at der rimeligvis maatte være indtraadt Noget, som gjorde det mere betænkeligt at benytte saa kostbare Transportmidler som Dampfærger over Belterne, idet Jernbanedriftsselskaberne ikke mere synes at have den Tilbøjelighed til at gaae ind paa selv at anstafte saadanne, som de tidligere havde. Dette er Omstændigheder, som gjøre, at man maa betænke sig paa at lade dette Lovforslag gaae videre, og jeg for min Part skal erklære, at efterat den ærede Minister har udtalt, at han ikke for Tiden anseer Lovforslaget for nødvendigt, skal jeg stemme mod dets videre Fremme.

Indenrigsministeren: Jeg tillod mig for at udtale, at jeg ikke ansaae det for at være et Spørgsmaal, der havde nogen Betydning for Nutiden, om Jernbanenettet i det sydlige Sjælland var heldigt eller ikke. Den ærede sidste Taler fandt, at denne Udtalelse stod i Modstrid med, at jeg havde forelagt et Lovudkast om en Omkring af Arrangeringen paa Jernbanelinien op igjennem Sjælland. Det forekommer mig, at der aldeles ikke var nogen Modsigelse deri. Dersom Jernbanenettet i det sydlige Sjælland endnu laa hen i samme Tilstand som Forbindelsen mellem Horsens og Aarhus, saa vilde jeg give ham fuldstændig Ret; men det ærede Medlem maa meget vel vide, at, medens der ikke er sat Spade i Jorden paa Linien mellem Horsens og Aarhus, saa at altsaa her enhver Omkring, som Regjeringen i Forbindelse med Rigsdagen maatte finde heldig, kan tilveiebringes uden noget som helst Tab, saa er dette saare langtfra at være Tilfældet med den Retteelse, han ønskede paa den sydlige Jernbanelinie. Jeg har tilladt mig at oplyse, at Jordarbejderne ere saa at sige særdige paa det ene Stykke op imod Fredericia, og at Jordarbejderne vel ikke ere saa langt fremskredne paa det andet Stykke, men at dog de samlede Udgifter, som ere medgaaede til Arbejdet der, vilde være idetmindste beelviis spilde og ere for store til, at jeg turde foreslaae paany at overveie, om der kunde findes en anden Retning. Dersom man — hvad jeg formoder, er det ærede Medlems Mening — uden videre vilde abandonnere Linien